Nr. 2292.

CURRENDA XI.

A. D. 1880.

Dziewięć tablic przedstawiających myśl przewodnią i plan „Summy teologicznéj św. Tomasza.“

Odnośnie do Kurendy IV. z r. 1880 nr. 804, w któréj ogłosiliśmy list Jego Świątobliwości Papieża Leona XIII. „De operibus S. Thomae Aquinatis jussu et auctoritate Leonis XIII. P. M. ex integro edendis“, — podajemy niniejszem w przedruku z „Przeglądu kościelnego“ z d. 22. Stycz. 1880. nr. 30 str. 240 do wiadomości Wieleb. Duchowieństwa, że O. Gualandi S. J. wydał dla ułatwienia zrozumienia Summy teologicznéj św. Tomasza zarys całego tego dzieła w dziewięciu tablicach, w których naocznie przedstawił myśl przewodnią i plan mistrzowskiego dzieła. Tablice te wydał w dwóch różnych wydaniach; nabyć je można albo w formie książeczki, albo w formie tablicy, którą na ścianie powiesić można. Wyszły one w drukarni Propagandy w Rzymie.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 29. Marca 1880.

Dekreta św. Kongregacyi Officii co do ważności chrztu u akatolików przy mieszanych małżeństwach przestrzegać się mające.

Ważne dekreta co do „impedimentum disparitatis cultus“ przy zawieraniu mieszanych małżeństw przestrzegać się mające, podajemy niniejszém w przedruku z tegóż samego numeru 30. „Przeglądu kościelnego z 22. Stycznia 1880 str. 236:

Ponieważ u akatolików chrzest często jest nieważny, a jeszcze częściéj wątpliwy — zwłaszcza po zaprowadzeniu ksiąg stanu cywilnego — i nieraz w żaden sposób skonstatować go niepodobna, może niekiedy powstać pytanie, czy i kiedy w takich okolicznościach wspomniona przeszkoda zachodzi. Reguły, na jakie przy rozwiązaniu téj kwestyi baczyć należy, zostały w nowszym czasie wyrokiem najwyższego trybunału kościelnego ustanowione i to dwoma przez Papieża potwierdzonymi dekretami św. Kongr. Officium, z których pierwszy daje odpowiedź zasadniczą na ogólne pytanie, drugi zaś rozstrzyga specyalny przypadek. Do ogłoszenia tych decyzyj powoduje nas tem więcéj ta okoliczność, że pomiędzy nami mało są znane. Brzmią one zaś jak następuje:

1. An Calvinistae et Lutherani in illis partibus degentes, quorum baptisma dubium

et suspectum est, infideles habendi sunt ita, ut inter eos et catholicos disparitatis cultus impedimentum dirimens adesse censeatur?

Feria IV. die 17. Novembris 1830.

In Congregatione generali S. Romanæ et Universalis Inquisitionis in conventu S. Mariæ supra Minervam, coram Emin. et Rev. DD. S. Rom. Ecclesiæ Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, proposito suprascripto dubio, iidem Emin. et Rever. DD. auditis DD. consultorum suffragiis decreverunt respondendum:

1. Quoad haereticos, quorum sectæ Ritualia præscribunt collationem baptismi absque necessario usu materiæ et formæ essentialis, debet examinari casus particularis. — 2. Quoad alios, qui juxta eorum Ritualia baptizant valide, validum censendum est Baptisma. Quod si dubium persistat, etiam in primo casu, censendum est validum baptisma in ordine ad validitatem matrimonii. — 3. Si autem certe cognoscatur nullum baptisma ex consuetudine actuali illius sectæ, nullum est matrimonium.

Eadem die et feria, Sanctissimus D. N. Gregorius divina Providentia PP. XVI in solita audientia R. P. assesori S. Officii impertita, resolutionem prædictam ab Eminentissimis datam approbavit.

Angelus A r g e n t i,
S. Rom. et Univ. Inquis. Notarius.

II. Vir quidam protestans Anglicanæ ecclesiæ vult amplecti catholicam religionem. In Anglia matrimonium fecit cum muliere, quæ ad sectam Anabaptistarum pertinebat, et quæ, prout ipse affirmat, nunquam baptizata fuit. Quum vir ipse baptismum a ministro protestante Anglicano receperit, de validitate ejus proprii baptismatis ratio quoque gravis dubitandi existit. Propter jurgia continua, mulierem Anabaptistam vir præfatus deseruit, venitquæ N., ubi matrimonium iterum fecit, sed cum muliere Lutherana. Quaenam ex istis mulieribus tanquam ejus uxor vera haberi debet.

Fer. IV. die 20. Julii 1840.

Sanctissimus D. N. Gregorius divina Providentia PP. XVI, in solita audientia R. P. Assessori s. Officii impertita, audita relatione suprascripti dubii una cum Emin. et Rev. DD. Cardinalium Inquisitorum suffragiis, rescribi mandavit, quod dummodo constet de non collatione baptismi mulieris Anabaptistæ, primum matrimonium fuisse nullum; secundum vero, dummodo nullum aliud obstet impedimentum, fuisse validum. Ad dubium autem validitatis baptismi viri, standum esse decreto feriæ IV. 17. Novembris 1830, nempe etc. Ut supra

Angelus A r g e n t i,
S. Rom. et Univ. Inquis. Notarius.

Według téj autentycznéj interpretacyi, rzekomo ochrzconych wtenczas tylko jako infideles w myśl prawa należy uważać jeśli c h r z e s t n a p e w n o j e s t n i e w a ż n y; dopóki ważność chrztu jest w ą t p l i w ą, przypuszczać ją należy, o ile odnosi się do ważności małżeństwa; małżeństwa podobne, jak się zdaje, pozostają ważne, chociażby się późniéj wykazało, że chrzest jest nieważny. Równocześnie podane są reguły, według których

można osądzić, o ile chrzest jest ważny lub nie. Przedewszystkiem zważać należy na rytualia każdéj sekty i jéj zwyczaje, które często bardzo sprzeciwiają się rytuałowi, albo téż w braku rytuału wszystko znaczą. Jeżeli rytuał nie żąda tego, co według wiary naszéj jest koniecznie do ważności chrztu ś., należy badać specyalnie, czy w danym razie na mocy tradycyi sekty lub też zwyczaju osobistego ministra chrztu św., chrzest był ważnie udzielony: tj. defekt w rytuale nie powinien jeszcze upoważniać do uważania chrztu św. za nieważny (resol. 1 ad I); i wprawdzie badanie specyalne nie potrzebuje udowodnić ważności niewątpliwéj chrztu św.; byle ją tylko jako prawdopodobną przedstawiało, a więc chociażby pozostało jakie dubium, chrzest in ordine ad matrimonium (resol. I ad 2) za ważny uważać należy. Jeśli zaś rytuał przepisuje to, co stanowi ważność chrztu ś. (jak w resol. II u Luteranów przypuszczać można), tedy ważność chrztu mimo wszelkich wątpliwości co do pojedyńczych ministrantów chrztu św. tak długo przypuszczać należy, dopóki nie otrzyma się zupełnie pewnego dowodu, że odnośny ministrant rytuału się nie trzymał. Jeżeli sekta nie ma żadnego rytuału i pewną jest rzeczą, że udzielany w niéj bywa nieważnie Sakr. Chrztu sw., natenczas i małżeństwo z chrześciańską stroną jest nieważne.

W praktyce dekreta te znajdują w ważniejszych specyalnych przypadkach następujące zastósowanie: 1, Jeśli katolik żenić się chce z protestantką, któréj chrzest mniéj lub więcéj jest wątpliwy, natenczas podane wyżéj reguły wskazują drogę postępowania i wyjaśniają, czy starać się należy o dyspensę od imped. impediens mixtæ religionis, czy też o dyspensę od impedim. dirimens disparitatis cultus. 2, Jeżeli protestancka strona przed zawarciem małżeństwa chce zostać katolicką, należy ją spowodować, jeśli chrzest jéj był wątpliwy, już nie tylko ze względu na ważność małżeństwa, lecz ze względu na jéj zbawienie duszy do przyjęcia warunkowego chrztu św. 3, Gdyby mieszane małżeństwo bez dyspensy a nawet bez formy Soboru Trydenckiego, a mimo to ważnie było zawarte, a katolik chciał następnie sumienie swe uporządkować, albo odwrotnie małżeństwo protestanckie przez konwersyą jednéj strony zostało mieszanem, natenczas wątpliwość co do ważności chrztu jednéj strony nie może stanowić trudności względem dalszego trwania małżeństwa, dopóki nieważność chrztu nie będzie udowodnioną. 4, Gdyby się pokazało, że żaden z małżonków nie otrzymał ważnie chrztu ś., natenczas małżeństwo ich jest ważne, gdyż obydwaj byli infideles i pozostaje także ważnem, gdy konwertująca strona każe się ochrzcić, byle tylko według nauki Apostoła sine injuria creatoris druga strona z ochrzczonym żyć i mieszkać chciała.

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 29. Marca 1880.

In Missa Praesanctificatorum nie wolno w W. Piątek użyć Hostyi w innym dniu konsekrowanéj.

Z tegóż samego nru 30 „Przeglądu kościelnego“ zamieszczamy de „Missa Præsanctificatorum“ co następuje:

Jedyny kapłan przy pewnym kościele ustanowiony nie może dla choroby w W. Czwartek odprawić Mszy św. a więc i Hostyi konsekrować do Mszy Præsanctificatorum w Wielki Piątek. Pytanie, czy mu wolno, gdy wyzdrowieje, w W. Piątek użyć Hostyi w innym dniu konsekrowanéj celem odprawienia ceremonii w W. Piątek? Kongr. św. Obrzędów zadecydowała 20. Sierpnia 1870: *Negative.*

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 29. Marca 1880.

W rocznicę wyboru i konsekracyi Biskupa nie należy brać we mszy św. równocześnie modlitwy pro Papa.

W tymże samym numerze „Przeglądu kościelnego“ znajdujemy, co następuje:

We Mszy św. ma być odmawianą według rozporządzenia Ordynaryusza loci, o ile rubryki na to pozwalają, Oratio pro Papa. Ponieważ w rocznicę wyboru i konsekracyi Biskupa należy odmówić podług wielokrotnych dekretów Kongr. ś. Obrzędów w całéj dyecezyi Oratio pro Episcopo, a modlitwa ta jest równobrzmiąca z modlitwą pro Papa, pytanie, jak sobie w ten dzień postąpić? Kongr. Rit. odpowiedziała 5. Marca 1870: *Ea die omittatur collecta* (pro Papa).

Z Biskupiego Konsystorza,
w Tarnowie dnia 29. Marca 1880.

Nr. 2050.

Admonitio ad P. T. Clerum Curatum in causa doctrinae religonis in scholis tradendae.

Perlatus est tristis ad Nos nuntius, nonnullos A. D. curatos sed praeprimis Rdos Cooperatores gravissimi momenti objectum id est: doctrinam religionis in scholis prorsus negligere, et ita dissimiles semet exhibere Divino Magistro suo Jesu Xto, qui singulari amore ac paterna cura parvulos amplectebatur ac ad se vocavit. „Sinite parvulos ad me venire, talium est regnum coelorum“. Ad tales vero incurios sacerdotes applicari possunt ex Threnis Jeremiae (4, 4) verba: „Parvuli petierunt panem, et non erat, qui frangeret eis.

O utinam non privarent proles summe necessaria instructione, ac praeparatione efficaci ad audiendas cum fructu conciones, et adimplenda gravia quondam officia in futuro statu, in quo eos divina posuerit providentia, ac necessaria praemunitione contra indies crescentia pericula, pravas doctrinas ac diversos errores et sollicitationes, quibus homines perversi ovinis pellibus induti, fidem populi simplicis labefactare imo exstirpare, ac mores depravare contendunt.

In aliis etenim disciplinis proficiunt proles ac illustrantur, in hoc vero „quod unum est necessarium“ proh dolor! negliguntur. O tremendum est illis judicium divinum! qui

tantum munus negligenter obeunt, qui neglectus porro apud parvulos tanti momenti disciplinae utpote ex parte sacerdotis obiter ac ignave tractatae vilipensionem gignere potest.

Proin obsecramus in Domino! imo sub poena exclusionis a concursuali examine et multo magis non admissionis inter candidatos pro vacantibus beneficiis monemus, ut omnes hoc gravissimum officium conscientiose adimplere satagant. Qui vero hoc munus divinitus impositum juxta relationes Illustrium Decanorum, quos ad hoc praesentibus specialiter provocamus, diligentissime adimplere conabuntur, Divina benedictione, Nostro favore ac distinctione dignos se reddent! penes datam occasionem praeferentur.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 22. Aprilis 1880.

Nr. 2052.

Commendatio dissertationis Clarissmi A. Kopyciński „De integritate sacri textus hebraei" cujus breviter conceptum tenorem ipse auctor sequentibus exhibet:

Invitans Adm. Rev. DD. ad subscriptionem pro dissertatione: „De integritate sacri textus hebraei", utilitatem hujus libelli, nunc typis jam traditi, paucis saltem verbis monstrare satago.

Vera ac divina religio catholica deposita est in s. Scriptura et Traditione, ex quo principio materiali magisterium Petro - Apostolicum viva voce dogmata fidei atque morum depromit. Cum ergo s. scriptura veritatis catholicae depositorium est purumque Dei verbum continet, quis negabit, quanti momenti sit quaestio, num hi omnes libri sacri, quorum auctor Deus est, in sua primitiva puritate ac integritate ad manus nostras pervenerint.

Hanc ergo quaestionem dissertatio, cujus titulum supra citavimus, explanat duabus partibus. Pars prima tractat de integritate s. textus hebraei in genere, et quidem prima sectione ostendens mutationes ejusdem non tantum externas, verum et internas *mere accidentales* fuisse, ac dein in sectione altera positive evincens integritatem codicis hebraei essentialem.

Sectionis primae cap. I. agit de mutationibus s. textus externis; cap. II. de mutationibus ejusdem internis; cap. III. de causis mutationum internarum, quae sunt, similitudo literarum, affinitas soni, errores librariorum ac publica auctoritas.

Sectionis secundae cap. I. probat, integritatem s. codicis hebraei A. T. non labefactari lectionibus variantibus; cap. II. Judaeos s. codicem consulto non depravasse, uti patet e criteriis negativis ac positivis, e materia substrata ac concordantia cum ethica N. F., e respectu dogmatico ac polemico, ex dissipatione Judaeorum ac eorum religione, praeprimis vero e momentis historicis, quae singillatim a Mose usque ad Christum recensentur. Capite III. commonstratur integritas textus ex codicibus manuscriptis ac Pentateucho Sa-

maritano eorumque momentum criticum relate ad hebraeum codicem. Cap. IV. agit de versionibus antiquis, nempe de Septuaginta, Pheschito, Vulgata, de versione Aquilae, Symmachi, Theodotionis ac de paraphrasibus chaldaicis; cap. V. de locis parallelis; cap. VI. de Talmude et Masora, eorumque origine ac momento historico-critico; caput ultimum vero adducit sensa priscae antiquitatis.

Pars secunda considerat specialiter Psalmi XXII, v. 17.; Gen. II, v. 2.; Gen. 49, v. 10.; et Isaiae 19, v. 18., qui loci potissimum corrupti accusantur.

Pretium libelli hujus pro praenumeratoribus, quorum nomina ultimis paginis ponentur, est unus florenus, et solvatur apud auctorem Tarnoviae in aedibus PP. Bernardinorum. Purus proventus destinatur pro fundatione dioecesana sub nomine Excellentissimi Praesulis.

Dissertatio haec primis diebus Julii 1880 praenumeratoribus dabitur.

Adm. Rev. Dominos, quorum liberalitas nota est, larga subscriptione editorem adjuturos esse, sperat auctor.

Tarnoviae, die 23. Aprilis 1880.

Dr. Adam Kopyciński,
prof. p. o. Theol. pastoralis.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae die 23. Aprilis 1880.

L. 2102.

Do wylegitymowania się szlachectwem w kilku pokoleniach potrzebne są metryki osób następujących: 1) Jerzego Macewicza, urodzonego między 1745 — 1755. 2) Stefana Miłkowskiego, urodzonego pomiędzy 1750 — 1760 i 3) Domiceli Rychterownéj, urodzonéj między 1760 — 1770. Wzywamy Wielebne Duchowieństwo, by po troskliwém przejrzeniu dotyczących ksiąg metrykalnych, o skutku swoich poszukiwań, Konsystorz Biskupi w swoim czasie uwiadomić zechciało.

Z Konsystorza Biskupiego,
w Tarnowie dnia 24. Kwietnia 1880.

L. 1930.

Wykaz sprawionych rzeczy lub przedsięwziętych reparacyj w kościołach i plebaniach Dekanatu Bobowskiego.

W Bobowy. W r. 1868. Odnowiono z dobrowolnych ofiar: feretron Matki B. Różańcowéj za kwotę 96 złr.; do czego pleban 6 złr. przyczynił się. Sprawiono nakrycie na cyborium z białego atłasu wyszywane i złotem tkane, dar W. P. Kozarskiéj właścicielki Jankowéj. Odnowiono z dobrowolnych ofiar zasłonę podczas wielkiego postu do zakrycia wielkiego ołtarza używaną, z dodaniem nowych boków, nakład wynosi 58 złr. do czego pleban 8 złr. przyczynił się. Sprawiono firanki amarantowe do ołtarza Matki B.

Różańcowéj, obrus z końcem blaszkami i frandzlą szychową ozdobiony. Dar pani Władysławy Łukawskiéj właścicielki średniéj Brzany. — W r. 1869. Wnętrze pobocznego ołtarza ukrzyżowanego Pana Jezusa wybito manszestrem amar. i obraz Pana Jezusa odnowiono, ofiara p. Celestyny Pieniążkowéj właścicielki Brzany dólnéj. Wysrebrzono z dobrowolnych ofiar lampus, sprowadzono malowany paschał ze Lwowa, wysrebrzono lichtarz do niego za 37 złr. 8 cnt. do czego pleban 3 złr. przyczynił się. Wyreparowano aparata z dobrowolnych ofiar za 26 złr. 63 cnt. do czego pleban 3 złr. przyczynił się. Sprawiono ornat biały i czarny, trybularz z rekwizytami alpaka i dwa dzwonki alpaka za 58 złr. do czego pleban 4 złr. przyczynił się. Wybudowano spichrz z przystawieniem letniego pokoju niedaleko plebańskiego budynku za kwotę 800 złr. do czego pleban 500 złr. przyłożył się. — W r. 1870. Sprawiono z dobrowolnych ofiar sześć lichtarzy alpaka 28″ wysokie, tacę i naczynia do obmywania palców na ołtarzu z tegoż samego metalu, nakład wynosi 176 złr. 36 cnt. do czego pleban 5 złr. przyczynił się. Odnowiono i odsrebrzono cyborium w ołtarzu Matki B. Szkaplerznéj nakładem p. Jana Ponikły obywatela miejskiego za 20 złr. Pobielono z ofiar dobrowolnych kociołek do chrzcielnicy i inne, wyreparowano serce do dużego dzwona, dano do niego nowe rzemienie za 6 złr. Wyreparowano i odnowiono reszte aparatów za kwotę 39 złr. 46 cnt. z ofiar dobrowolnych. — W r. 1871. Sprawiono liny do dzwonów za 8 złr. z dobrowolnych ofiar. Kosztem konkurencyi wyreparowano kościół i pobielono, wyreparowano filary i pokryto je blachą cynkową, wyreparowano mur około kościoła i pobito nowymi gontami za 696 złr. 65 cnt. — W r. 1872. Wyreparowano bieliznę kościelną, naprawiono miechy i inne drobne wydatki wynoszą razem 5 złr. — W r. 1873. Sprawiono z dobrowolnych ofiar cztery lichtarze alpaka 33″ wysokości za 189 złr. 50 cnt. a koszta sprowadzenia wynoszą 7 złr. 20 cnt. Sprawiono albę haftowaną z płótna za 18 złr. Odnowiono z dobrowolnych ofiar chorągiew krzyżową żałobną za 11 złr. 45 cnt. — W r. 1874. Z dobrowolnych ofiar podbito jedwabną podszywką galowy ornat biały za kwotę 10 złr. 25 cnt. Z dobrowolnych ofiar sprawiono 4 komeżki dla dzieci za 6 złr. 99 cnt. Sprawiono przykrycie na ołtarz ś. Jana Kantego za 2 złr. 40 cnt. — W r. 1875. Z dobrowolnych ofiar sprawiono 6 puryfikatoriów, 6 korporałów płóciennych za 4 złr. Tak samo altare privilegiatum za 3 złr. 75 cnt. Tak samo obraz do chorągwi krzyżowéj czerwonéj olejny za 60 złr. 80 cnt. — W r. 1876. Z dobrowolnych ofiar odnowiono drążek i t. d. do powyższéj chorągwi, kupiono materyę jedwabną i przybory jedwabne do niéj, uszyto ją, sprawiono poszwę na nią i uszyto, koszt cały wynosi 53 złr. 89 cnt. Z dobrowolnych ofiar naprawiono alby, humerały i dwa nowe płócienne sprawiono, to wszystko za 7 złr. — W r. 1877. Kosztem swoim pleban wyrestaurował stodołę i poszył ją w części za 80 złr. 30 cnt. Z dobrowolnych ofiar sprawiono dwie komże za 8 złr., zreparowano serce u wielkiego dzwona za 4 złr., wyzłocono kielich i nowy alpaka sprawiono za 43 złr. — W r. 1878. Pleban przystawił stajnię na 4 konie za 90 złr. Z dobrowolnych ofiar sprawiono duże czerwone grube sukno na okrycie stopni wielkiego ołtarza za 89 złr. 25 cnt. w. a.

W Bruśniku. W r. 1870. Obielono kościół za 30 złr., sprawiono baldachim za 28 złr. a to ze składek parafian. Wystawiono ołtarz wielki nowy, wspaniały w stylu gotyckim za 814 złr. 95 cnt., na który ofiarował Wny Pan Gromnicki z Laskowiec 400 złr. reszta zaś z dobrowolnych składek parafian, a miejscowy pleban dodał z własnych 50 złr. i dawał snycerzowi wikt przez tydzień podczas stawiania ołtarza w kościele. Kupiono lampas nowy przed wielki ołtarz za 29 złr. 80 cnt., zamiast starego zniszczonego, na to ofiarował parafianin Jan Pruchnicki 20 złr., a 9 złr. 80 cnt. dołożył pleban miejscowy. Parafianin Gunia Wojciech sprawił kapę białą nową za 98 złr. 56 cnt. Sprawiono nową monstrancyą gotycką w fabryce Brix & Anders za 118 złr. 72 cnt. na nią ofiarował parafianin Maciéj Żaba 63 złr. Przewielebny ks. Wojciech Kowalik poprzedni pleban w Bruśniku 37 złr. a teraźniejszy pleban dołożył 18 złr. 72 cnt. — W r. 1871. Sprawiono dwie kapy jednę fioletową za 30 złr., drugą czarną za 53 złr. 22 cnt. — odnowiono zupełnie jeden feretron w którym umieszczono nowe obrazy kosztem 35 złr. W r. 1872. Odnowiono i odzłocono dwa ołtarze boczne t. j. Pana Jezusa Ukrzyżowanego i św. Józefa, dorobiono 4. aniołków nowych z drzewa zamiast dawniejszych z tektury, dano nowy obraz św. Józefa na zasuwie i figurę rzeźbioną pod zasuwą Matki Boskiéj Różańcowéj kosztowało to 210 złr. 28 cnt. naco złożyli parafianie 176 złr. 14 cnt., a pleban miejscowy dopełnił resztę 34 złr. 14 cnt. z własnéj kieszeni i dawał wikt malarzowi przez 12 tygodni. — W r. 1873. Sprawiono Umbraculum nowe przed Sanctissimum podczas wystawienia w guście gotyckim za 30 złr. — dano wyzłocić kielich z pateną za 14 złr. 50 cnt. Sprawiono 3 paski, cingula za 3 złr. — oprawiono Mszał za 3 złr. 80 cnt. Sprowadzono 6 lichtarzy dużych z angielskiéj cyny za 69 złr. 17 cnt. na co ofiarował parafianin Franciszek Śmiertka — sprawiono ornat czarny z środkiem lyońskim za któren zapłacił parafianin Szymon Kędzior 38 złr. 90 cnt. Kupiono ampułki szklanne rznięte za 1 złr. 12 cnt. — W r. 1874 i 1875. Odnowiono chorągwie 3 za 50 złr. — odmalowano chór w kościele za 25 złr. — zrestaurowano organy za 60 złr., a ks. pleban dawał wikt orgamistrzowi. Sprawiono sukno czerwone na stopnie ołtarza za 10 złr. 40 cnt. Wny Pan Kolator postawić kazał w kaplicy ołtarz nowy z obrazem złożenie Pana Jezusa do grobu kosztem 360 złr. w któréj to kaplicy od 40t lat przeszło nie było ołtarza. Od poprawy i okitowania okien w kościele zapłacił miejscowy pleban 3 złr. Kupiono kanony na ołtarz 3 tablice za 4 złr. 40 cnt. (*Ciąg dalszy nastąpi.*)

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae, die 5. Maji 1880.

JOSEPHUS ALOJSIUS,

Episcopus Tarnoviensis.

Tarnoviae 1880. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.